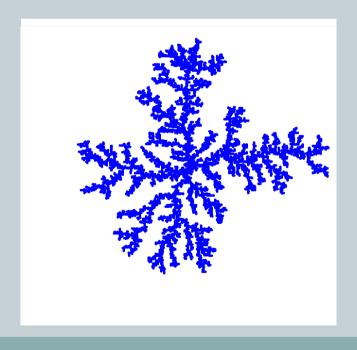
Wykład 3

DYFUZYJNY WZROST ZLEPKÓW

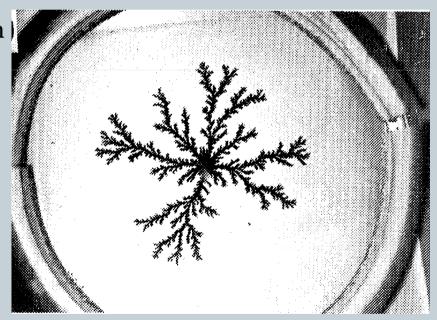

Fraktale w eksperymencie

• Zlepianie małych cząstek w wielkie grona może prowadzić do struktury fraktalnej, np. w osadzaniu elektrolitycznym może powstać dendrytyczny kryształ cynku (o strukturze drzewopodobnej)

Cylindryczne naczynie z roztworem wodnym ZnSO4, nad którym jest octan n-butylu CH3COO(CH2)3CH3. W środku cienka węglowa katoda, wokół której rośnie 2-wymiarowa fraktalna forma cynku.

Elektrolityczna depozycja cynku zaczyna się po przyłożeniu napięcia między katodą a anodą w kształcie pierścienia

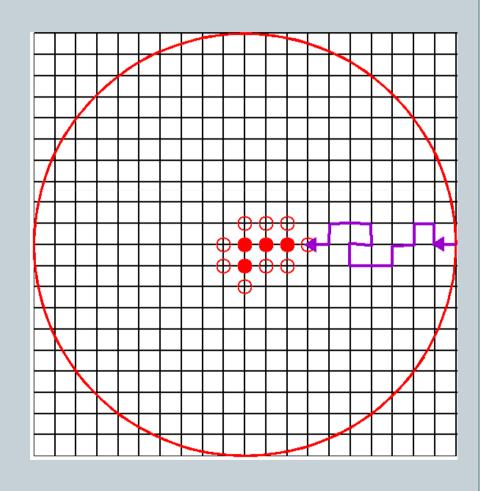

Model DLA

Modelowanie wzrostu dendrytycznego:

jony cynku wędrują losowo w roztworze aż zostaną przyciągnięte przez katodę

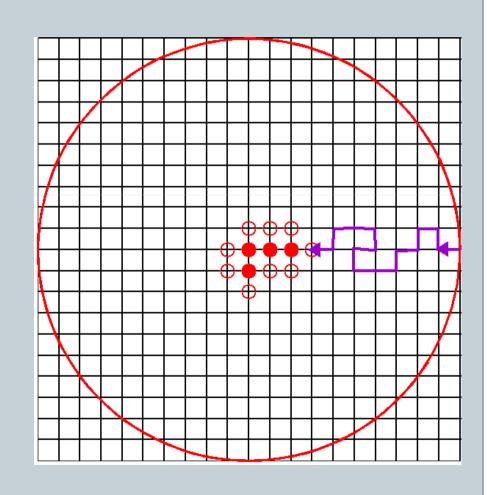
- dyfuzyjny wzrost zlepków (diffusion limited aggregation).
- T. A. Witten, Jr., L. M. Sander, Phys. Rev. Lett. 47, 1400–1403 (1981)

Model DLA

- •Zarodek krystalizacji- nieruchomą cząstkę umieszczamy w środku układu współrzędnych.
- •Z brzegu obszaru kołowego o promieniu R wypuszczamy cząstkę i pozwalamy jej poruszać się ruchem losowym.

Najprostsza realizacja takiego ruch to błądzenie na sieci kwadratowej. W jednym kroku czasowym cząstka skacze do losowo wybranego jednego z 4 najbliższych węzłów.

Model DLA

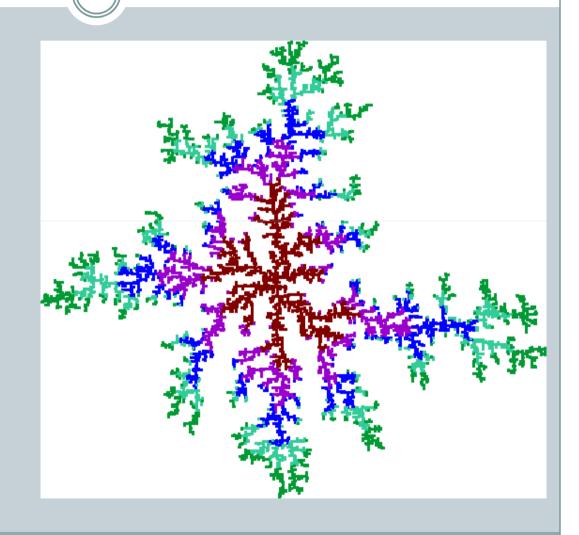
- •Jeśli cząstka opuści obszar kołowy to ją pomijamy i wypuszczamy nową cząstkę z brzegu tego obszaru.
- •Jeśli cząstka dotrze do brzegu zarodka to zostaje do niego przyczepiona i staje się również zarodkiem.
- •Przyłączenie cząstki może zachodzić z pewnym prawdopodobieństwem.

Symulacja DLA

Symulacja wzrostu 10⁴ cząstek

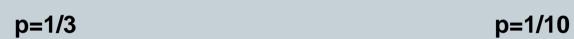
Kolor zmienia się po przyłączeniu 2000 cząstek

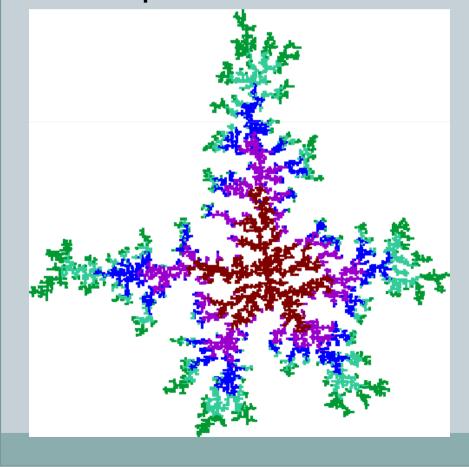
Powstają głębokie "fiordy" bardzo mała szansa dotarcia tam cząstki bez wcześniejszego przyłączenia do zewnętrznych gałęzi

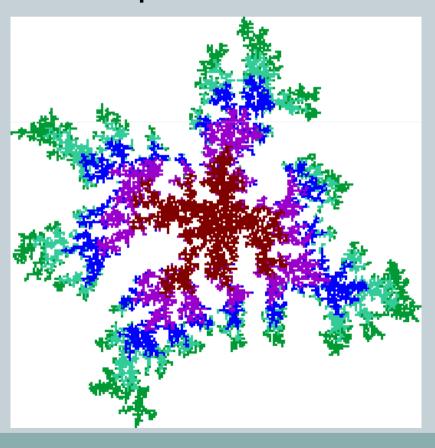

Symulacja DLA

Prawdopodobieństwo przyłączenia cząstki do zlepka

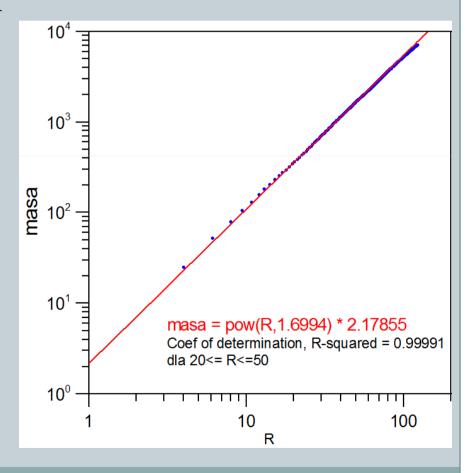
Symulacje DLA

Jaka jest masa zlepka w kole o promieniu R

Zbadaliśmy tę zależność na próbie 10 zlepków z 10⁴ cząstek każdy.

masa ~ R 1.7

Wymiar fraktalny zlepka - 1.7

Model DBM

- Elektroda w formie pierścienia o promieniu ${\bf R}$ i potencjale ${\bf V_0}$
- Zarodek w środku pierścienia jest wewnętrzną elektrodą z potencjałem $\mathbf{V_1}$
- Rozwiązujemy numerycznie równanie Laplacea, żeby znaleźć pole elektryczne na obwodzie zarodka.
- Przyłączenie jonu do zarodka w punkcie ${\bf i}$ jest proporcjonalne do wartości pola ${\bf E_i}$.
- Po przyłączeniu nowej cząstki zmienia się kształt wewnętrznej elektrody. Rozwiązujemy zatem ponownie równanie Laplacea ze zmienionym warunkiem brzegowym, żeby znaleźć nowy rozkład pola wokół wewnętrznej elektrody. Procedurę tę powtarzamy aż dołączymy zadaną liczbę cząstek

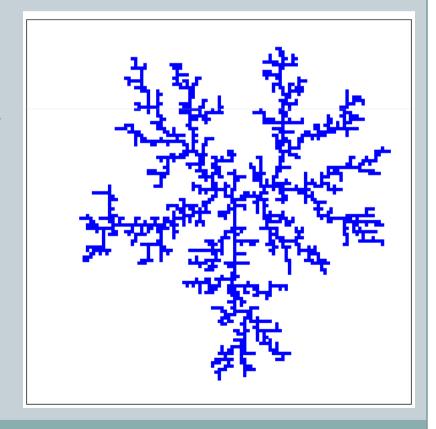
Depozycja atomów na powierzchnię kryształu

Strumień atomów F padających na powierz – nię – siatkę kwadratową, charakteryzuje się średnim czasem t_dep pomiędzy dodaniem kolejnych atomów

Atomy na sieci poruszają się ruchem losowym przeskakując do sąsiednich węzłów średnio co t_dyf.

Ruch atomu jest zakończony gdy znajdzie się w sąsiedztwie innego atomu.

Gdy t_dep >> t_dyf to mogą powstawać struktury fraktalne

Depozycja atomów na powierzchnię kryształu

t_dyf=2 10⁻⁵ t_dep

